

„Een onderzoek door de Plaatselijke Commissie hier ter stede ingesteld, heeft in het vleesch van varkens, hier geslagt, geen spoor dezer ziekte doen vinden.

„De Commissie heeft het evenwel noodzakelijk geacht om deze mededeling te doen, daar er ook binnen deze gemeente dagelijks veel gerookt varkensvleesch enz., uit Duitschland aangebragt, wordt gegeten. Bij het gebruik daarvan is bijzondere omzigtigheid noodig en in ieder geval aan te raden, om het goed gaar te koken of sterk te braden, waardoor het vleesch, van zieke dieren afkomstig, geheel onschadelijk wordt. Vlugtig rooken en zouten van het zieke vleesch is onvoldoende. Zal het rooken werkzaam blijken, dan moet het weken achteréén worden voortgezet.

„Eene sterke kookhitte is het zekerste voorbehoedmiddel, omdat de wormpjes daardoor worden gedood.

„De Plaatselijke Commissie van Geneeskundig Toevoorzigt:

(was get.): L. LEVIÉ, M. D., *President*.

B. EICKMA, *Secretaris*.

„Rotterdam, 14 Januarij 1864”.

[CHOLERA]

[’s-GRAVENHAGE]. — (*Aanschrijvingen betrekkelijk de cholera.*) De Minister van Binnenlandsche Zaken heeft den 28sten April l.l. de volgende circulaire aan Heeren Commissarissen des Konings in de verschillende provinciën gerigt: „In de circulaire van den 23sten April j.l. aan U Hoog Ed. Gestr. en uwe ambtgenooten gerigt, werd gewezen op hetgeen door de Gemeentebesturen tot wering der cholera kan gedaan worden. Het wenschelijke van het desinfecteren van de door choleralijders ontlaste stoffen werd daarin aangetoond. — Van niet minder belang mag het gerekend worden voorzorgsmaatregelen te nemen tegen de verspreiding der cholera door reizigers, die niet zelden, in ligten graad door buikloop aangetast, op spoorwegen of stoombooten reizen en van de privaten aan de stations der spoorwegen of op de stoombooten gebruik makende, deze tot bronnen van besmetting maken, vanwaar de epidemie zich overal verspreiden kan. Het is raadzaam dat gevaar zoo veel mogelijk te verminderen, door dagelijks, liefst meermalen, de privaten te desinfecteren, door de middelen in de boven aangehaalde circulaire aangegeven. De Directiën van Spoorwegmaatschappijen worden door mij uitgenoodigd daarvoor te zorgen. — Ik verzoek U Hoog Ed. Gestr. om door de Gemeentebesturen de ondernemers van stoombootdiensten uit te noodigen, te zorgen dat de privaten op die vaartuigen meer dan gewoonlijk gereinigd worden en eenige malen daags met eene desinfecterende oplossing doorgespoeld worden.” (1866)

INGEZONDEN

ANAESTHESIE DER HUID NA ZOSTER. — In Junij dezes jaars leed ik aan belangrijke zoster, tusschen de 3de en 5de linker rib van de rug tot aan het sternum. Ik had weinig uitwendige, maar hevige inwendige pijn, met het gevoel van zamensnoering. Door beweging en hoesten werd dit verergerd. Later ontstond een ondragelijk jeuken. Ofschoon de drukking op den nervus intercostalis daarbij zeer pijnlijk was, was de huid ongevoelig. Het sterkste krabben werd naauwelijks door mij gevoeld. Die gevoelloosheid strekte zich, hoewel veel minder, langs de geheele linker zijde van den rug uit. Zij bestaat nu (November) nog, hoewel aanmerkelijk verminderd, ter plaatse van den zoster. De huid zelve is volkomen gezond.

Is deze nablijvende anaesthesie een bestendig verschijnsel bij zoster? Zij pleit even als de overige symptomen in de curatie door morphine, voor de meening dat hierbij eene neuralgie de oorzaak is der huidstoornis. (1858)

D.

C. C. R.

UTRECHT. — De ondergeteekende gevoelde zich pijnlijk getroffen door het berigt, uit eene vertrouwde bron ontvallen, dat de anatomische collectie van wijlen den Hoogleeraar SCHROEDER VAN DER KOLK groote kans heeft, door aankoop in het buitenland aan de Nederlandsche wetenschap ontruikt te worden.

Overtuigd zijnde, dat zulks zeker niet aan de gebreken der collectie zou te wijten zijn, rekent hij zich verpligt meer algemeen dan tot dusver geschiedde, de aandacht te vestigen op de genoemde collectie en op het gevaar dat haar, en in haar de eer van ons vaderland, bedreigt.

Waar geen geld is kan niet gekocht worden en het pleit dus niet tegen Curatoren van Utrecht’s Hoogeschool, dat het hun achtbaar collegie niet gelukt is de collectie te verbinden aan de inrigting, aan wier bloei de verzamelaar zoo lang zijne krachten wijdde. Maar stellig zou het tegen ons volkskarakter pleiten, zoo een monument als het hier bedoelde minder sympathie in ons „rijke Holland” vond dan daar buiten.

Wij willen dus het onze doen om de noodlottige ontvoering te voorkomen.

De praeparaten als zoodanig te beoordeelen is onze zaak niet. Door deskundigen is daarover een gunstig oordeel uitgesproken. Maar hiervan overtuigt zich elke beschouwer, dat het geheel er netjes — men zou bijna zeggen „smakelijk” — uitziet. De liquor vertoont eene ongewone helderheid. Ook verdient vermelding, dat bij de zamenstelling, met vermindering van alle rariteitenjagt, vooral op doelmatigheid is gelet, zoodat men er voor anatomisch-pathologisch onderwijs een vrij volledig stel van de meest voorkomende weefselveranderingen bijeen vindt. De Afdeeling der schedels behoeft, met het oog op de bekende specialiteit van den verzamelaar, geene bijzondere aanbeveling. Kortom, het bezigtigen althans zal geen deskundige onvoldaan laten.

De collectie bevindt zich ten huize van de familie SCHROEDER VAN DER KOLK te Utrecht, alwaar tevens catalogussen voorhanden zijn. De som, die er voor gevorderd wordt, bedraagt f. 10,000. (1863)

Dr. F. A. HARTSEN

[MILITAIR-GENEESKUNDIGE DIENSTEN IN EUROPA]. — Een Portugeesch militair-geneeskundige, Dr. MARQUES, bezocht, op last van zijne Regering, verschillende landen van Europa, om zich bekend te maken met de organisatie der militaire geneeskundige dienst aldaar. Hij deelde de uitkomsten van zijn onderzoek mede in een werk, in 1859 te Lissabon uitgegeven, waarvan in den *Medical Times* van 8 Julij l.l. eene aankondiging voorkomt. Wij lezen daarin o.a. het volgende:

„Een ander doel werd bereikt door een rapport over de organisatie van de militaire geneeskundige dienst in verschillende landen van Europa, waarbij bijzondere aandacht is gewijd aan het hybridische militair-geneeskundige opvoedingsgesticht te Utrecht, eene inrigting, waar de strengste beginselen van utilitarianisme worden dienstbaar gemaakt aan het voor de militaire dienst afrieten van een corps geneeskundigen, welke kunnen worden geacht van het oogenblik, waarop zij op de school komen, totdat zij de uniform afleggen, even scherp als van de buitenwereld te zijn afgescheiden als eene brigade mammelukken of een